

Arrest

**nr. 333 901 van 6 oktober 2025
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat O. TODTS
Henri Jasparlaan 128
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 12 juni 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het arrest nr. 261.927 van 9 januari 2025 van de Raad van State waarbij het arrest nr. 299 968 van 12 januari 2014 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 7 juli 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 augustus 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat O. TODTS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die achttien jaar oud geworden is begin 2025 en die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 20 oktober 2020 samen met zijn vader en vijf minderjarige broers en zussen. Zijn vader dient op 20 oktober 2020 een eerste verzoek om internationale bescherming in, dat ook geldt voor de zes (toen nog) minderjarige kinderen.

Op 3 februari 2022 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ten opzichte van verzoekers vader en zijn zes kinderen, waaronder verzoeker. Bij arrest nr. 274 210 van 17 juni 2022 oordeelt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) tevens tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 19 september 2022 dient verzoekers vader een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in voor zichzelf en voor drie van zijn kinderen, dochters B.(...) en Ba.(...) en zoon Y.(...).

1.3. De overige drie kinderen, dochters S.(...) en L.(...) en verzoeker, dienen afzonderlijk een eigen verzoek om internationale bescherming in.

1.4. Op 26 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij het volgende verzoek van verzoekers vader en verzoekers twee zussen en broer, niet-ontvankelijk wordt verklaard.

1.5. Op 24 mei 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij verzoekers zus S.(...), die een eigen verzoek om internationale bescherming had ingediend, erkend wordt als vluchteling.

Op 24 mei 2023 neemt de commissaris-generaal de beslissing waarbij de eigen ingediende verzoeken van verzoekers zus L.(...) en verzoeker, niet-ontvankelijk worden verklaard.

De beslissing genomen ten opzichte van verzoeker vormt de bestreden beslissing:

A. Feitenrelaas

Je verklaarde A.(...) O.(...) M.(...) te heten en de Somalische nationaliteit te bezitten. Je stelde geboren te zijn op (...) 2007 te Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle en tot de clan Hawiye<Abgal te behoren. Je hebt altijd in Aqab Duco gewoond, samen met jouw vader O.(...) J.(...) A.(...) (dossier xxx(Z)), jouw grootmoeder langs vaderskant H.(...) M.(...) M.(...) en jouw zussen en broers S.(...) (dossier xxxA), L.(...) (dossier xxxB) en Ba.(...), Y.(...) en B.(...) (allen dossier xxx(Z)). Je was nog jong – ongeveer zeven jaar oud – toen je jouw moeder L.(...) M.(...) H.(...) voor het laatst hebt gezien, zij werd namelijk te Somalië meegenomen door al shabaab, dit doordat ze sigaretten en qat had verkocht. Je bent op 20 oktober 2020 – op dertienjarige leeftijd – naar België gekomen, samen met jouw vader O.(...) J.(...) A.(...) en jouw minderjarige zussen en broers S.(...), L.(...), Ba.(...) Y.(...) en B.(...).

Op 20 oktober 2020 diende jouw vader O.(...) J.(...) A.(...) (dossier xxx) een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Je bent minderjarig. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd jouw vader zijn verzoek om internationale bescherming vervolgens ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend. Voor dit verzoek werd op 07 februari 2022 door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing “weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus” genomen, aan jouw vader de volgende dag betekend, dit gezien er geen geloof kon worden gehecht aan zijn beweerde (recente) herkomst uit Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle. Op 04 maart 2022 diende jouw vader een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV), die op 17 juni 2022 een arrest velde, het beroep verwerpend. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 29 juli 2022 diende jouw vader een tweede verzoek om internationale bescherming in (dossier xxxZ). Tevens diende jouw vader op dezelfde datum een apart verzoek om internationale bescherming in voor jou. De aanvraag van jouw vader werd op 26 oktober 2022 door het CGVS “niet – ontvankelijk” verklaard. Op 14 november 2022 diende jouw vader een beroep in bij de RvV, dit beroep is de dato nog steeds hangend. Op 01 december 2022 werden zowel jij als jouw vader in het kader van jouw eigen asielaanvraag op het CGVS gehoord. Jij en jouw vader haalden toen in jouw hoofde een vrees voor een gedwongen rekrutering door al shabaab of een vrees door hen te worden gedood aan, dit bij een terugkeer naar Somalië.

Jouw vader voegt verder ter staving van jouw verzoek een attest van Fedasil d.d. 04 oktober 2022 toe.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek

rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen afgelegd door jou en door jouw vader op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw vader zelf reeds aanhaalde ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming, meer bepaald dd. 20 oktober 2020 (waarvoor de beslissing nu definitief is (zie arrest RvV d.d. 17 juni 2022)).

Vooreerst kan er worden opgemerkt dat het CGVS op 07 februari 2022 – in het kader van jouw vader zijn eerste asielaanvraag d.d. 20 oktober 2020 (op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, ingediend) - heeft geoordeeld dat jouw vader niet aannemelijk had weten te maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle, Somalië. Deze beoordeling werd door de RvV in haar arrest dd. 17 juni 2022 overgenomen: “De bestreden beslissing motiveert terecht dat verzoeker de aangehaalde vervolgingsfeiten niet heeft aannemelijk gemaakt. De Raad stelt immers vast dat verzoeker met zijn betoog in het verzoekschrift de omstandige motivering in de bestreden beslissing niet weerlegt of in een ander daglicht stelt. Na lezing van het administratief dossier wordt de commissaris-generaal bijgetreden dat (i) verzoeker zijn profiel als lid van een landbouwfamilie en noten- en bonenhandelaar die tot aan zijn vertrek naar België verbleef in een rurale omgeving in Somalië niet aannemelijk maakt en dat verzoekers verklaringen over (ii) de impact van de droogtes in zijn regio op zijn persoonlijke situatie, (iii) de overstromingen en (iii) de ziekte-uitbraken in zijn regio en (iv) de politieke situatie in zijn regio, met name (a) de machtsovername in zijn dorp in april 2018, (b) het dagelijkse leven onder Al-Shabaab en (c) de machtshebbers in Jowhar, te vaag, ondoorleefd en beperkt zijn om zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst tot aan zijn vertrek naar België aannemelijk te maken”. Vervolgens werd ook in het volgend verzoek van jouw vader – weliswaar niet ingediend in jouw hoofde – afgesloten met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing. Hierbij werd geoordeeld dat jouw vader volledig steunde op de motieven aangehaald naar aanleiding van zijn eerste verzoek tot internationale bescherming. De door jouw vader neergelegde documenten konden deze eerdere beoordeling niet wijzigen. Eveneens werd vastgesteld dat de door jouw vader aangehaalde mentale problemen de beoordeling van zowel het Commissariaat-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet kan ombuigen. Zodoende kon jouw vader zijn herkomst uit Aqab Duco allerminst aantonen. Waar jouw vader voorts in zijn opmerkingen als jouw voorgd (zie onderdeel notities persoonlijk onderhoud S.(...) (xxxxA) toegevoegd aan het administratief dossier (verder notities S.)) vasthoudt aan zijn afkomst uit Aqab Duco en beweert dat ook zijn kinderen er geboren zijn en van dezelfde clan afkomstig zijn, weet hij niet te overtuigen. Opnieuw verwijst hij naar zijn mentale problemen waardoor hij voordien er niet in slaagde voldoende informatie te verschaffen. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat jouw vader reeds in het kader van zijn tweede verzoek d.d. 29 juli 2022 er melding van had gemaakt psychologisch ziek te zijn geworden nadat zijn vrouw door al shabaab te Somalië zou zijn meegenomen. Jouw vader verklaarde toen, om van zijn ziekte te kunnen genezen, naar een Sheikh genaamd Harare in Somalië te zijn gegaan, deze man zou de Koran hebben gelezen om hem te genezen, dit ofwel in de moskee ofwel in het huis van de Sheikh zelf. Door de weigeringsbeslissing, genomen in het kader van het eerste verzoek, zou jouw vader zijn ziekte nog erger zijn geworden, er werd tevens een “Attestation” d.d. 12 september 2022 van R. Z. P. (“psychologue clinicienne”) aan het dossier toegevoegd, melding makend van geheugenstoornissen, nachtmerries, slapeloosheid, nervositeit, belangrijke angsten, opdringende gedachten en flashbacks. Er kan worden opgemerkt dat jouw vader gedurende zijn eigen verzoek geen enkel gewag zou hebben gemaakt van de mogelijke invloed van zijn beweerde psychologische problemen op zijn eerdere afgelegde verklaringen, dit voor wat betreft zijn voorgehouden herkomst uit Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle. Dat jouw vader dit nu plots wel zou beweren en zijn loutere bewering dat hij eerder niet aan zijn medische problemen zou hebben willen toegeven en hij bepaalde informatie – welke de Protection Officer zou hebben willen horen-, toen niet zou hebben verteld, dit omtrent zijn beweerde (recente) herkomst uit Aqab Duco, en het slechts neerleggen van één gedateerd en overigens summier medisch attest d.d. 12 september 2022, louter melding makend van geheugenstoornissen, nachtmerries, slapeloosheid, nervositeit, belangrijke angsten, opdringende gedachten en flashbacks, weet dan ook de eerdere beoordeling niet om te buigen, namelijk dat jouw vader niet aannemelijk heeft weten te maken daadwerkelijk (recent) uit Aqab Duco afkomstig te zijn en er zijn gehele leven tot aan zijn beweerde vertrek uit Somalië te hebben verbleven. Er kan ten slotte nog worden gesteld dat de dato eind april 2023 – en aldus vijf maanden na het onderhoud van 01 december 2022 en meer dan zeven maanden na het medisch attest d.d. 12 september 2022 - jouw vader noch de Raadsvrouw recentere medische attesten in hoofde van jouw vader wisten neer te leggen.

Ook op basis van jouw eigen verklaringen weet je niet te overtuigen wat betreft jouw herkomst uit Aqab Duco. Jij geeft eveneens aan een Somaliër uit Acab Duco – gelegen in Jowhar, Middle Shabelle-, te zijn en er jouw hele leven te hebben gewoond (zie notities van het persoonlijk onderhoud van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen d.d. 01 december 2022 op jouw eigen naam, hierna genoemd cgvs p. 5). Jou immers gevraagd om jezelf eens voor te stellen en wat over jezelf te vertellen – zoals hoe jouw leven er in Somalië uit zag, waar je precies hebt gewoond en wat je er zoal deed -, gaf je het volgende aan: “Mijn naam is M.(...) A.(...) O.(...), ik ben een Somaliër uit Acab Duco, ik was iemand die Koranschool liep, ik hield

ervan om voetbal te spelen. Koranschool. Daar waar ik preek, info kreeg over godsdienst. In ons dorp is er een moskee. En een gevangenis. En een plein waar handel wordt gedreven. Er zijn daar ook restaurantjes, bakker. Dat is het". Je stelde verder nog acht of negen jaar oud te zijn geweest toen je aan de Koranschool zou zijn begonnen, je zou van zaterdag tot donderdag les hebben gekregen van M.(...) G.(...) en je zou tevens de Koran hebben beëindigd (cgvs p. 6). Er zou ook een leerkracht – genaamd M.(...) M.(...) - aan huis zijn gekomen, dit zou van zaterdag tot woensdag zijn geweest, je zou toen lessen wiskunde en Somalische taal hebben gekregen (cgvs p. 6). Ook L.(...) en S.(...) en een buurjongen- en meisje genaamd D.(...) en D.(...) zouden toen de lessen mee hebben gevolgd (cgvs p. 6). Je legde jouw dagindeling te Somalië als volgt uit: "We gingen 's ochtends vroeg naar de Koranschool, dan terug ontbijten, dan naar daar tot de middag, middageten, dan rond 2u30 ongeveer terug, tot ongeveer 6u, dan 's avonds kwam hij bij ons les geven thuis" (cgvs p. 6). Bovenstaande door jou afgelegde (summiere) verklaringen over jouw vermeende geboortedorp en woonplaats Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle, weten dan ook geen afbreuk te doen aan de eerdere beoordeling van het CGVS dd. 07 februari 2022 (bevestigd door de RvV op 17 juni 2022) in het kader van de asielaanvraag van jouw vader - wat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam, als vergezellende minderjarige, werd ingediend -, namelijk dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw vader zijn voorgehouden afkomst uit Aqab Duco in Somalië, en aldus noch aan de afkomst van zijn minderjarige kinderen - waaronder jouzelf - uit voornoemd dorp.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van jouw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de door jou ingeroepen (mogelijke toekomstige) problemen aldaar, wat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat jij voor jouw komst naar België in Aqab Duco (Middle Shabelle, Somalië) hebt verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die er zich volgens jouw eigen verklaringen – en de verklaringen van jouw vader - in deze regio zouden hebben voorgedaan of mogelijks zouden kunnen voordoen. Je verklaart door Al Shabaab verboden te zijn te voetballen en hierom gestraft te zijn geweest. Jouw oom zou je eveneens gedwongen hebben zich bij Al Shabaab aan te sluiten en zou jouw zus S.(...) aan één van hun strijders willen uithuwelijken. Er kan in dit kader worden opgemerkt dat de RvV in haar arrest d.d. 17 juni 2022 in dit kader het volgende stelde: "Waar verzoeker verwijst naar zijn vrees voor gedwongen rekrutering van zijn kinderen en de uithuwelijking van zijn dochters en hierbij steunt op zijn verklaringen over zijn herkomst, merkt de Raad op dat, gelet op hetgeen voorafgaat, volgende motivering in de bestreden beslissing onverminderd overeind blijft: "Wat betreft de vrees tot rekrutering van uw zonen Mohamed A.(...) O.(...) en Y.(...) A.(...) O.(...), en de uithuwelijking van uw dochters S.(...) A.(...) O.(...), L.(...) A.(...) O.(...), Ba.(...) A.(...) O.(...) en B.(...) A.(...) O.(...), dient te worden opgemerkt dat uw ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot uw regio van recente herkomst deze vrees ondermijnen, vermits u niet heeft aangetoond werkelijk recent uit een gebied afkomstig te zijn waarover Al-Shabaab de controle heeft. U brengt, naast de ongeloofwaardig bevonden problemen met Al-Shabaab, geen andere elementen aan waaruit blijkt dat uw dochters onder dwang zouden moeten huwen met Al-Shabaab in geval van terugkeer naar Somalië. U brengt evenmin concrete elementen aan die erop wijzen dat uw zoons onder dwang ingelijfd zouden worden door Al-Shabaab ingeval van terugkeer naar Somalië (zie CGVS, p. 24). U maakt met andere woorden deze elementen niet concreet aannemelijk".

Voor wat betreft het door jouw vader neergelegde attest van Fedasil d.d. 04 oktober 2022 – opgesteld door Dr. V.d.D. J. en met vermelding en vaststelling van bepaalde littekens op jouw lichaam -, kan er nog het volgende worden opgemerkt. Je geeft aan dat dit bewijsstukken zouden zijn om aan te tonen wat je daar zou hebben opgelopen door "hen", je zou daar toen immers (in de gevangenis) slagen hebben gekregen, ook tijdens het voetbal zou je slagen op jouw hoofd hebben gekregen (cgvs p. 11). Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat een dergelijk attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van jouw eventuele fysieke problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen of klachten voortvloeien. Een arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke toestand van een asielzoeker en kan zich -voor wat de fysieke klachten betreft- enkel baseren op de verklaringen van de persoon zelf. Dit door jou neergelegde attest is aldus geen bewijs van de door jou aangehaalde feiten van vervolging, die overigens zoals hiervoor vastgesteld, niet geloofwaardig worden geacht, omdat jouw vader en jijzelf jullie (recent en permanent) verblijf in Jowhar, Middle Shabelle, Somalië, de plaats waarmee de vervolgingsfeiten die je aanhaalt onlosmakelijk verbonden zijn, niet aannemelijk wisten te maken.

Voor wat betreft de ingeroepen vrees in hoofde van jouw minderjarige zussen B.(...) en Ba.(...) – meer bepaald dat zij mogelijks bij een terugkeer naar Somalië aan een al shabaab lid zouden kunnen worden uitgehuwelijkt en een vrees voor herbesnijdenis (en de neergelegde documenten in dit kader: het "Attestation Suivi au Gams" d.d. 25 november 2022 op naam van Ba.(...) en B.(...), het "Certificat Médical" d.d. 10 januari 2023 (besnijdenis type 3) op naam van B.(...), het "Certificat Médical" d.d. 03 januari 2023 (besnijdenis type 2) op naam van Ba.(...), een "demande de désinfibulation" d.d. 10 januari 2023 op naam van Ba.(...) en een "Certificat Médical" d.d. 11 april 2023 op naam van B.(...) (desinfibulatie op 02 maart 2023)- en in hoofde van jouw minderjarige broer Y.(...) – namelijk een vrees voor een gedwongen rekrutering door al shabaab-, kan er nog worden opgemerkt dat het tweede verzoek d.d. 29 juli 2022 – op naam van jouw vader en op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in naam van B.(...), Ba.(...) en Y.(...) ingediend, als vergezellende minderjarigen – nog steeds in beroep hangend is bij de RvV (zie dossier CGVS xxx). Deze

documenten hebben geen betrekking op jouzelf en dienen in het kader van hun asielaanvraag te worden beoordeeld.

Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker “nieuwe” feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien “een apart verzoek rechtvaardigen”. Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud. Daar geen opmerkingen werden ontvangen binnen de vooropgestelde termijn, wordt u geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud van 01 december 2022.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat er in het kader van het verzoek om internationale bescherming van jouw minderjarige zus L.(...) (dossier xxxB) eveneens een beslissing tot onontvankelijkheid werd genomen. In het kader van het verzoek om internationale bescherming van jouw zus S.(...) (dossier xxA) werd er een erkenningsbeslissing genomen, dit op basis van individuele erkenningsgronden.”

1.6. Bij arrest van de Raad nr. 294 075 van 12 september 2023 wordt de beslissing van de commissaris-generaal van 26 oktober 2022 in hoofde van verzoekers vader, zussen B.(...) en Ba.(...) en broer Y.(...), vernietigd.

1.7. Verzoekers zus B.(...) wordt op 28 september 2023 erkend als vluchteling.

1.8. Op 23 april 2024 neemt de commissaris-generaal een nieuwe beslissing ‘niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)’ ten opzichte van verzoekers vader, verzoekers zus Ba.(...) en broer Y.(...). Bij arrest van de Raad nr. 333 900 van 6 oktober 2025 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

1.9. Bij arrest van de Raad nr. 299 968 van 12 januari 2024 wordt het beroep tegen huidige bestreden beslissing verworpen. Verzoeker dient tegen dit arrest een beroep in bij de Raad van State. Bij arrest van de Raad van State nr. 261 927 van 9 januari 2025 wordt het arrest van de Raad vernietigd. Daardoor wordt het beroep tegen huidige bestreden beslissing van 24 mei 2023 opnieuw onderzocht.

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7, 57/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van

het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 15, 16 en 17 van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: de Asielprocedurerichtlijn), van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (hierna: Handvest), van de rechten van de verdediging, van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker meent dat zijn vader een tweede verzoek om internationale bescherming heeft ingediend waarin hij nieuwe elementen heeft aangevoerd, waaronder zijn geestelijke gezondheidstoestand. Verzoeker verwijst naar de uitleg die werd gegeven in het verzoekschrift van zijn vader tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing in zijn hoofd. Verzoeker wijst erop dat er intussen een nieuw attest over de psychologische toestand van zijn vader werd neergelegd, waaruit blijkt dat zijn vader het moeilijk heeft om een precies relaas te vertellen. Verzoeker wijst erop dat zijn vader op 1 december 2022 kort werd gehoord bij het CGVS na de persoonlijke onderhouds van de drie kinderen. Zijn verklaringen over zijn psychologische toestand werden echter niet in overweging genomen. Zijn vader legde immers uit dat hij eerst beschaamd was over zijn mentale problemen en het moeilijk had om daarover te spreken. Verzoeker benadrukt dat zijn twee zussen ook melding gemaakt hebben van het gedrag van hun vader. De commissaris-generaal gaat niet in op de uitleg van verzoekers vader waarom hij bepaalde vragen over zijn regio van herkomst en leven voor het vertrek uit zijn land, niet kon beantwoorden.

Verder meent verzoeker dat hij en zijn zussen S.(...) en L.(...) allemaal werden gehoord bij het CGVS. Hun verklaringen werden echter absoluut niet geanalyseerd.

De beoordeling van het medisch attest van verzoeker zelf volstaat volgens hem ook niet.

3.2. Stukken

3.2.1. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift volgend stuk:

- een psychologisch attest betreffende zijn vader van 17 april 2023 (stuk 3).

3.2.2. Ter zitting van 27 augustus 2025 legt verzoeker een aanvullende nota neer met daarbij volgend stuk:

- een Italiaans identiteitsdocument afgeleverd op 28 december 2023, van een vrouw met de Italiaanse nationaliteit, geboren in Mogadishu, die verzoekers moeder zou zijn.

3.3. Beoordeling

3.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

3.3.2. Inzake de samenwerkingsplicht wordt verwezen naar artikel 48/6, § 1 van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

“§ 1. De verzoeker om internationale bescherming dient alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk aan te brengen. De met het onderzoek van het verzoek belaste instanties hebben tot taak om de relevante elementen van het verzoek om internationale bescherming in samenwerking met de verzoeker te beoordelen.

De in het eerste lid bedoelde elementen omvatten onder meer de verklaringen van de verzoeker en alle documentatie of stukken in zijn bezit met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.”

3.3.3. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, 6° van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, mist dan ook juridische grondslag.

3.3.4. Er dient op gewezen dat de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van de vader van verzoeker – dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in verzoekers naam werd ingediend als vergezellende minderjarige – in zijn arrest nr. 274 210 van 17 juni 2022 oordeelde tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit omdat de vader van verzoeker zijn herkomst uit het dorp Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle niet aannemelijk maakte; omdat hij de vrees voor gedwongen rekrutering van zijn kinderen evenmin aannemelijk maakt omdat hij hierbij steunt op de ongeloofwaardige verklaringen over zijn regio van recente herkomst; omdat hij ook inzake de vrees voor herbesnijdenis van zijn dochters geen zicht geeft op zijn verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor zijn komst naar België.

3.3.5. Verzoekers vader dient op 19 september 2022 een volgend verzoek in voor zichzelf en drie van zijn kinderen.

De overige drie kinderen, dochters S(...) en L(...) en verzoeker, dienen afzonderlijk een eigen verzoek om internationale bescherming in.

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, bepaalt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :

(...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet stelt onder andere: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108). Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt, niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van dien aard te zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3.6. Op 1 december 2022 wordt verzoeker gehoord, hij is op dat ogenblik vijftien jaar. Verzoekers vader wordt ook gehoord op dezelfde dag.

In de bestreden beslissing wordt geoordeeld dat:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen en heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze overwegingen, zodat ze onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

3.3.7. Tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart verzoeker dat hij vreest gedwongen gerekruteerd te worden door Al-Shabaab of door hen te worden gedood, dit via zijn oom die lid is van Al-Shabaab. Ook werd hij door Al-Shabaab lastig gevallen toen hij voetbal speelde met anderen, hun kleren werden verbrand en verzoeker werd geslagen. Hij heeft toen een nacht in de gevangenis doorgebracht. De oom gebood hem te stoppen met voetballen en in plaats daarvan 's avonds naar de les te gaan. Toen hij een les miste, kwam de oom bij hen thuis en verweet verzoekers oma dat ze onverantwoordelijk was en verzoekers vader dat hij steeds weg is en geen idee heeft wat de kinderen aan het doen zijn. Verzoekers oom zei hem dat hij

mujahedien moest worden en dat zijn zus aan strijders zou uitgehuwelijkt worden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS (hierna: CGVS verzoeker), p. 7-8)

Verzoekers vader verklaarde als vrees voor verzoeker dat Al Shabaab verzoeker heeft gebrainwashed en dat hij vreest dat verzoeker zich verplicht zal moeten aansluiten bij mujahedien (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS van verzoekers zus S.(...) waar verzoekers vader gehoord werd als voogd van zijn kinderen, p. 15).

3.3.7.1. In de bestreden beslissing wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker niet-ontvankelijk verklaard omdat dit verzoek hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die zijn vader reeds zelf aanhaalde ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming van 20 oktober 2020, waarvoor de beslissing definitief is gezien het arrest van de Raad nr. 274 210 van 17 juni 2022:

- de commissaris-generaal heeft in hoofde van verzoekers vader geoordeeld dat hij niet aannemelijk heeft kunnen maken daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco, Jowhar, Middle Shabelle; deze beoordeling werd overgenomen door de Raad in zijn arrest van 17 juni 2022;
 - naar aanleiding van het volgend verzoek van zijn vader oordeelde de commissaris-generaal dat dit volledig steunde op de motieven aangehaald in diens eerste verzoek, de neergelegde documenten en de aangehaalde mentale problemen van zijn vader konden deze beoordeling niet ombuigen;
 - waar verzoekers vader gehoord wordt als voogd van verzoeker en vasthoudt aan zijn afkomst en die van zijn kinderen, weet hij niet te overtuigen: hij verwijst naar zijn mentale problemen, maar die had hij reeds aangehaald in zijn eigen tweede verzoek om internationale bescherming, dit kan de beoordeling niet ombuigen, er worden bovendien geen meer recente medische attesten over zijn vader neergelegd;
 - ook op basis van verzoekers eigen verklaringen weet hij niet te overtuigen wat betreft zijn herkomst uit Aqab Duco: verzoeker legde summier verklaringen af over zijn vermeende geboortedorp en woonplaats, deze doen geen afbreuk aan de eerdere beoordeling door het CGVS, bevestigd door de Raad in zijn arrest van 17 juni 2022, van het verzoek van verzoekers vader dat ook in verzoekers naam als vergezellende minderjarige werd ingediend en waarin geen geloof werd gehecht aan deze herkomst;
 - gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door hem ingeroepen (mogelijk toekomstige) problemen aldaar; de Raad oordeelde in zijn arrest van 17 juni 2022 ook dat de motivering in de beslissing van de commissaris-generaal over het niet aanbrengen van concrete elementen die erop wijzen dat de zonen onder dwang ingelijfd zouden worden door Al-Shabaab, overeind blijft;
 - het medisch attest van 4 oktober 2022 van dr. J. VdD. inzake verzoeker vormt geen sluitend bewijs voor de oorzaak van verzoekers eventuele fysieke problemen noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen of klachten voortvloeien; dit attest vormt dus geen bewijs voor de feiten van vervolging die verzoeker aanhaalt, die overigens niet geloofwaardig worden geacht;
 - de ingeroepen vrees inzake verzoekers zussen B.(...) en Ba.(...) en zijn broer Y.(...) wordt behandeld binnen het tweede verzoek dat zijn vader heeft ingediend en dat nog hangend is bij de Raad; de documenten in het kader van deze verzoeken hebben geen betrekking op verzoeker;
 - verzoeker heeft geen eigen elementen aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor hem rechtvaardigen.
- Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

3.3.7.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt. De middelen kunnen in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.8. Na lezing van het administratief dossier dient, in navolging van de commissaris-generaal, te worden vastgesteld dat verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

3.3.8.1. In de bestreden beslissing gaat de commissaris-generaal vooreerst in op het feit dat verzoekers vader een volgend verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, waarin hij voor het eerst melding

maakte van zijn mentale problemen. Zijn vader stelde dat deze mentale problemen hem zouden verhinderd hebben om tijdens zijn eerste verzoek coherente en geloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn regio van herkomst. De commissaris-generaal sloot dit volgend verzoek af met een niet-ontvankelijkheidsbeslissing, de ongeloofwaardigheid van de recente herkomst van de familie blijft dus bestaan.

In het verzoekschrift geeft verzoeker de argumenten weer die zijn vader formuleerde in zijn beroep tegen de niet-ontvankelijkheidsbeslissing van 26 oktober 2022 in zijn hoofde. Hij benadrukt dat er een aanvullend medisch attest werd voorgelegd in hoofde van verzoekers vader. Verzoeker voegt hieraan toe dat zijn vader op 1 december 2022 ook werd gehoord als voogd van zijn kinderen, dat hij hier ook melding maakte van zijn eigen psychologische toestand maar dat deze niet in overweging werd genomen. Verzoeker benadrukt dat zijn vader uit schaamte niet eerder gesproken had over diens psychologische problemen. Verzoeker verwijst ook naar de verklaringen van zijn zussen over hun vader.

De Raad wijst erop dat de beslissing van de commissaris-generaal van 26 oktober 2022 houdende de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek van verzoekers vader, werd vernietigd bij arrest van de Raad nr. 294 075 van 12 september 2023. De commissaris-generaal nam daarop op 23 april 2024 een nieuwe beslissing houdende de niet-ontvankelijkheid van het volgend verzoek van verzoekers vader. Bij arrest van de Raad nr. 333 900 van 6 oktober 2025 wordt het beroep tegen deze beslissing verworpen.

In dit arrest wordt het volgende overwogen inzake de mentale toestand van verzoekers vader en de mogelijke invloed op diens verklaringen over zijn recente regio van herkomst:

“3.3.4.6. Omtrent het motief dat verzoekers mentale toestand niets kan wijzigen aan de overige motieven van de bestreden beslissing, stelt verzoeker in het verzoekschrift het volgende. Bij het persoonlijk onderhoud in het kader van het eerste verzoek, werden geen bijzondere procedurele noden vastgesteld. Bij het persoonlijk onderhoud in het kader van het tweede verzoek, werden deze noden wel vastgesteld. Dit brengt volgens verzoeker mee dat in het kader van zijn eerste verzoek geen brede appreciatiemarge werd toegekend in de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn verklaringen, dat het verloop van het onderhoud niet werd aangepast en dat de duur ervan lang was. Verzoeker meent dat zijn heden gestaafde psychologische problematiek een nieuw element uitmaakt en dat dit een invloed kon hebben op zijn capaciteit tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek, om omstandige verklaringen af te leggen in verband met zijn regio van herkomst. De vraag rijst volgens verzoeker of, mocht zijn psychologische toestand gekend zijn geweest tijdens het eerste persoonlijk onderhoud, het onderhoud anders zou zijn verlopen en er een andere analyse zou zijn gemaakt van verzoekers verklaringen over zijn regio van herkomst.

In zijn aanvullende nota voegt verzoeker een bijkomend psychologisch attest van 27 mei 2024 toe en legt uit dat hierin wordt verduidelijkt op basis van welke elementen de psycholoog het bestaan van een trauma heeft kunnen vaststellen. Bij deze aanvullende nota worden ook drie wetenschappelijke artikels gevoegd.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband het volgende overwogen:

“Uw mentale toestand, zoals beschreven in de neergelegde psychologische attesten en die blijkt uit uw verklaringen, kan bovenstaande argumentatie niet wijzigen. Vooreerst blijkt uit uw dossier dat u coherente en omstandige verklaringen heeft afgelegd. Uit het geheel van uw verklaringen afgelegd gedurende uw eerste en tweede verzoek tot internationale bescherming kan niet worden afgeleid dat u niet in staat bent om uitgebreide verklaringen af te leggen of om op een volwaardige, functionele en zelfstandige wijze uw situatie te duiden. U verklaart voorts dat het goed met u gaat maar dat u soms dingen vergeet, verward bent en tegen zichzelf praat (NPO p.3). U haalt verder geen elementen aan die het op het moment van het persoonlijk onderhoud voor u moeilijk zouden kunnen maken behalve het gegeven dat het mogelijk is dat u soms dingen vergeet (NPO p.4). U verklaart daarnaast enkel 's avonds slaapmiddelen te nemen en pijnstillers wanneer u pijn heeft (NPO p.4). De door u genomen medicatie is dan ook niet van die aard dat het het verloop van het persoonlijk onderhoud zou beïnvloeden. U geeft dan ook aan dat het persoonlijk onderhoud goed is verlopen. De neergelegde psychologische attesten zijn dan ook te summier om de vaststelling dat u in staat bent uw relaas te brengen te ondergraven. De door u neergelegde medische attesten maken melding van geheugenstoornissen, nachtmerries, slapeloosheid, nervositeit, angsten, opdringende gedachten en flashbacks. Er wordt gesteld dat deze symptomen een posttraumatisch stresssyndroom kunnen veronderstellen en dat in dat geval dit kan leiden tot onnauwkeurige verklaringen. Echter, dit attest bevat geen diagnose of meer persoonlijke vaststellingen om aan te tonen dat u daadwerkelijk aan PTSD zou lijden. Er wordt melding gemaakt van psychisch lijden en baseert zich op de gebeurtenissen zoals u die aanbracht. Deze attesten zijn echter onvoldoende omstandig om aan te nemen dat uw psychische problemen uw niet-overtuigende verklaringen kunnen verklaren. Wanneer u verder wordt gevraagd naar de gevolgen die uw mentale toestand zou kunnen hebben bij een terugkeer naar Somalië, kan u ook deze niet concretiseren. U verklaart dat men zal zeggen dat u gek bent en dat kinderen stenen naar u kunnen gooien. U verklaart problemen te zullen kennen maar weet deze problemen op geen enkele manier verder te concretiseren. U

verklaart toen u nog in Somalië verbleef er over u geroddeld werd maar haalt hierbij geen andere gevolgen aan (NPO p.12-13). Dit zijn echter geen elementen van een zodanige ernst dat dit de kans op de toekenning van een beschermingsstatus aanzienlijk vergroot.”

In de loop van de procedure heeft verzoeker volgende psychologische attesten voorgelegd:

- een psychologisch attest van 12 februari 2022;
- een psychologisch attest van 17 april 2023;
- een psychologisch attest van 15 januari 2024;
- een psychologisch attest van 27 mei 2024.

Het laatste psychologisch attest dateert van na de bestreden beslissing zodat dit daarin niet aan bod kon komen.

De Raad sluit zich wat de eerste drie attesten betreft, aan bij het oordeel van de commissaris-generaal. Deze attesten bevatten inderdaad geen diagnose of meer persoonlijke vaststellingen om aan te tonen dat verzoeker daadwerkelijk aan PTSS zou lijden. Er wordt melding gemaakt van psychisch lijden en de psycholoog baseert zich op de gebeurtenissen zoals verzoeker die aanbracht. Deze attesten zijn onvoldoende omstandig om aan te nemen dat verzoekers psychische problemen zijn niet-overtuigende verklaringen kunnen verklaren.

In het meest recente psychologisch attest dat dateert van 27 mei 2024, gaat de behandelende klinisch psychologe dieper in op de al of niet aanwezigheid van een posttraumatisch stresssyndroom bij verzoeker. In het licht van de klinische observaties die werden gedaan voor verzoeker, stelt ze dat de link kan worden vastgesteld tussen zijn symptomen en zijn biografische gegevens waarover ze beschikt. Ze vervolgt dat de gebeurtenissen die verzoeker heeft meegemaakt (ontvoering en verdwijning vrouw, poging tot ontvoering van een dochter, vernietiging van zijn persoonlijke goederen, bedreigingen en intimidatie) allemaal gebeurtenissen betreffen die gewelddadige verliezen uitmaken maar ook een vrees meebrengen voor zijn eigen fysieke integriteit en die van zijn kinderen. Deze feiten hebben zich voorgedaan in een context van gegeneraliseerd geweld waarin elk professioneel en familiaal project onmogelijk wordt omdat er geen basisveiligheid is. Daarnaast merkt de psychologe op dat cognitieve problemen verbonden met het geheugen en de oriëntatie in ruimte en tijd, veel voorkomende symptomen zijn bij personen die lijden aan psychisch trauma. Kenmerkend voor een psychisch trauma is de onmogelijkheid om een angstwekkende gebeurtenis psychisch te integreren. Dit is dus een overweldigende gebeurtenis die niet kan geïntegreerd worden, niet kan geanalyseerd worden, evenmin verwerkt, geconceptualiseerd of gesymboliseerd. Het psychisch vermogen is overspoeld door de situatie van imminent gevaar, zodat het geheugen de context naast zich neerlegt en zich focust op bepaalde aspecten van de traumatische gebeurtenis: opvallende feiten, lichamelijke gewaarwordingen, emotionele reacties die niet verwerkt zijn en die in de tijd blijven hangen zonder dat men deze altijd kan situeren in een lineair of coherent feitenrelaas. Zulke cognitieve problemen en de psychische en neuro-fysiologische dynamiek aan de basis hiervan werden reeds uitgebreid beschreven in wetenschappelijke literatuur. De psychologe vervolgt dat de symptomen van verzoeker symptomen zijn die regelmatig voorkomen in een toestand van posttraumatische stress en een bijhorende depressie. Ze concludeert dat de asielprocedure dikwijls een lineaire chronologische beschrijving van gebeurtenissen vraagt maar dat het juist deze breuk in het ervaren van de context is, die een aanduiding is van een traumatische gebeurtenis. Het is onmogelijk voor een verzoeker om zijn lijden aan te tonen op een manier waartoe hij niet in staat is. Een verzoeker heeft nood aan bescherming omdat hij vervolgd geweest is maar juist omdat hij deze vervolging/mishandeling heeft meegemaakt, is zijn vermogen om een lineair en gedetailleerd verslag van de feiten te geven, beperkt.

De Raad betwist uiteraard niet de wetenschappelijke vaststellingen inzake trauma. Verzoeker heeft in dit verband ook drie wetenschappelijke artikels bij zijn aanvullende nota gevoegd inzake de werking van het geheugen na trauma.

Er moet in dit verband echter worden vastgesteld dat deze bevindingen handelen over de werking van het geheugen wat betreft een traumatische gebeurtenis. De psychologe vermeldt in dit verband ook uitdrukkelijk de ontvoering van verzoekers vrouw, de poging tot ontvoering van een dochter, de vernietiging van verzoekers goederen, het feit dat hij bedreigd en geïntimideerd werd. In het psychologisch attest wordt geconcludeerd dat van verzoeker over deze traumatische gebeurtenissen geen lineair en chronologisch verhaal kan worden verwacht.

Uit de stukken van het dossier, meer bepaald het arrest van de Raad nr. 274 210 van 17 juni 2022 dat de beslissing van de commissaris-generaal van 3 februari 2022 bevestigt, en huidige bestreden beslissing van 23 april 2024, blijkt echter niet dat aan verzoeker verweten zou worden dat hij geen lineair of chronologisch overzicht van de gebeurtenissen die voor hem traumatisch waren, kan weergeven. Dit arrest en de huidige bestreden beslissing stellen wel vast dat verzoeker geen geloofwaardige verklaringen kon afleggen over zijn

recente herkomst: verzoeker legde ongeloofwaardige verklaringen af over zijn werk als landbouwer en groothandelaar, hij legde ondoorleefde verklaringen af over hoe hij de droogteperiode in zijn regio meemaakte, hij weet weinig over de overstromingen in zijn regio, hij blijkt niet op de hoogte van ziekte-uitbraken in zijn regio, zijn kennis over de politieke situatie in zijn regio is ontoereikend. In dit arrest nr. 274 210 wordt dan ook besloten:

“In zoverre verzoeker nog algemeen aanvoert dat de commissaris-generaal onduidelijke vragen stelde, dat er een gebrekkige overdracht van informatie gebeurde door de tolk en dat de commissaris-generaal niet genoeg heeft doorggevraagd op bepaalde punten en dat er een gebrek aan precisie en nauwkeurigheid was, wijst de Raad erop dat dit blote beweringen betreffen. Er dient te worden herhaald dat verzoeker noch zijn advocaat op enig moment tijdens het persoonlijk onderhoud aangegeven hebben dat er zich tolk- of communicatieproblemen voordeden. Verzoeker verklaarde bovendien zowel bij aanvang als op het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij de tolk goed kon begrijpen en gaf aan dat hij alle vragen goed had begrepen (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 5, p. 3 en 25). Bovendien wijst de Raad erop dat verzoeker zelf verantwoordelijk is voor de verklaringen die hij aflegt, en dat het aan het CGVS, noch aan de Raad toekomt om de lacunes in verzoekers bewijsvoering op te vullen. Met voormelde vage en ongestaafde betoog doet verzoeker dan ook geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing. Waar verzoeker volhardt dat hij wel over een voldoende kennis beschikt van zijn dorp (de huizen en de moskeeën, de clans in zijn dorp en de namen van naburige dorpen) en citeert uit zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud, wijst de Raad erop dat verzoekers tentoongespreide kennis zoals deze blijkt uit de geciteerde verklaringen verzoekers herkomst uit de regio van Aqab Duco kan staven, die in se in de huidige stand van het onderzoek niet wordt betwist, doch verder geen betrekking heeft op zijn kennis van recente gebeurtenissen in zijn regio van herkomst en aldus niet kan volstaan om aan te tonen dat verzoeker tot aan zijn vertrek naar België in zijn voorgehouden regio van herkomst heeft verbleven.”

Door een omstandig psychologisch attest voor te leggen waarin een link wordt gelegd tussen de symptomen van verzoeker die zouden wijzen op PTSS en de biografische gegevens waarover de psychologe beschikt en door het bijbrengen van wetenschappelijke literatuur over de werking van het geheugen inzake een traumatische gebeurtenis, doet verzoeker geen afbreuk aan de vaststellingen in het arrest van de Raad nr. 274 210 van 17 juni 2022 en in huidige bestreden beslissing dat hij zijn recente herkomst uit het dorp Acab Duco niet aannemelijk maakt. De vragen die aan verzoeker in dit verband gesteld werden, betroffen immers niet de traumatische gebeurtenissen die hij zou hebben meegemaakt maar zijn dagdagelijkse bezigheden, hoe hij de periodes van droogte en de overstromingen in zijn regio meemaakte, hoe het zat met ziekte-uitbraken en een vaccinatiecampagne en wat de politieke situatie was.

De voorgelegde attesten tonen niet aan dat verzoekers psychologische problematiek van die aard is of was dat hij niet in staat zou zijn geweest om correcte verklaringen af te leggen over zijn dagdagelijks leven in Somalië, over zijn werk, zijn omgeving, ingrijpende klimatologische gebeurtenissen, ziekte-uitbraken en de politieke situatie.

Attesten over een psychische problematiek kunnen niet als alleenstaand worden gezien binnen een beschermingsverzoek maar maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming. Het gewicht dat hieraan wordt gegeven, moet worden bepaald binnen dit geheel. Deze attesten moeten dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van een verzoeker, wat hierboven gedaan wordt.

Verzoeker verwijst nog naar de verklaringen van zijn kinderen L.(...) en S.(...) over zijn toestand. Zoals gezegd wordt niet betwist dat verzoeker psychologische problemen heeft. Verzoeker heeft ook zelf aangegeven tijdens zijn persoonlijk onderhoud van 27 februari 2024 dat hij deze problemen al had in Somalië maar dat hij het toen geheim hield en dat er koranrituelen op hem werden toegepast (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud CGVS van 27 februari 2024 (hierna: CGVS), p. 12). Hij legde ook uit dat hij dit niet durfde te vertellen tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek, dat hij vaak vergeet en soms verward is (CGVS, p. 3). Dit doet echter geen afbreuk aan het feit dat verzoeker niet voldoende kennis had over de recente gebeurtenissen in zijn beweerde regio van herkomst.

Waar verzoeker ten slotte nog verwijst naar de verklaringen van zijn kinderen L.(...) en M.(...), van wie het verzoek afzonderlijk wordt behandeld, en S.(...), die inmiddels erkend is, over hun regio van herkomst en dat zij alle vragen over hun dorp hebben kunnen beantwoorden, stelt de Raad vast dat dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoeker zijn recente herkomst uit het dorp Acab Duco niet aannemelijk kon maken.

De Raad meent dus dat de psychologische toestand van verzoeker niet meebrengt dat de verklaringen die hij heeft afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek over zijn recente herkomst, niet in rekening zouden mogen worden gebracht en sluit zich erbij aan dat zijn mentale toestand de argumentatie niet kan wijzigen dat hij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk vergroten dat hij voor erkenning als vluchteling of als subsidiair beschermde in aanmerking komt.”

Bijgevolg wordt ook hier vastgesteld dat de mentale toestand van verzoekers vader niet meebrengt dat de verklaringen die hij heeft afgelegd in het kader van zijn eerste verzoek over zijn recente herkomst, niet in rekening zouden mogen worden gebracht.

3.3.8.2. Verzoeker vervolgt in het verzoekschrift dat zijn verklaringen en die van zijn zussen L.(...) en S.(...), die elk een apart verzoek hebben ingediend, niet werden geanalyseerd. Zijn zus S.(...) werd erkend. Zo werd geen analyse gedaan van de verklaringen over de regio van herkomst en over verzoekers persoonlijke problemen. Over zijn regio van herkomst heeft verzoeker een duidelijke uitleg gegeven, zijn zussen L.(...) en S.(...) hebben dezelfde verklaringen afgelegd, meer bepaald de naam van hun leraar, de naam van de andere studenten, wanneer ze een dag vrij hadden. Verzoeker meent dat de commissaris-generaal kennelijk "uit principe" zijn analyse over de regio van herkomst van de vader niet heeft willen heranalyseren. Inzake de persoonlijke problemen van verzoeker verwijst hij naar de zeer gedetailleerde en spontane verklaringen die hij heeft afgelegd en naar de uitgebreide antwoorden die hij kon geven over zijn ontvoering. Deze verklaringen werden niet geanalyseerd. Verzoeker wijst er ook op dat hij een medisch attest heeft neergelegd om de letsels te bewijzen die hij heeft gekregen door de vervolging door Al-Shabaab. Hij gaat niet akkoord met de motieven in de bestreden beslissing over dit attest. Verzoeker verwijst naar het *Handboek over effectief onderzoek en documentatie van marteling en andere wrede, onmenselijke of vernederende behandeling of straf* (Istanbul Protocol) waarmee rekening moet worden gehouden. Het CGVS is niet medisch bekwaam om medische vaststellingen te doen in verband met foltering. Verzoeker verwijst naar rechtspraak van de Raad.

Inzake de recente afkomst van verzoeker en zijn familie, verwijst de Raad naar wat hierboven onder punt 3.3.8.1. wordt vastgesteld. Dat verzoeker, zijn broer en zussen gelijklopende verklaringen zouden hebben afgelegd over bepaalde zaken (naam leraar, naam andere studenten, dag waarop ze vrij hadden), doet geen afbreuk aan het feit dat de recente herkomst van verzoekers vader en de familie, met name waar zij verbleven hebben voor hun komst naar België, niet aannemelijk wordt gemaakt. Verzoekers eigen verklaringen doen hier evenmin afbreuk aan. Deze werden wel degelijk vermeld en besproken in de bestreden beslissing. De Raad sluit zich aan bij het motief hierover in de bestreden beslissing.

Inzake verzoekers persoonlijke problemen wordt in de bestreden beslissing overwogen:

- gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door hem ingeroepen (mogelijk toekomstige) problemen aldaar; de Raad oordeelde in zijn arrest van 17 juni 2022 ook dat de motivering in de beslissing van de commissaris-generaal over het niet aanbrengen van concrete elementen die erop wijzen dat de zonen onder dwang ingelijfd zouden worden door Al-Shabaab, overeind blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft gesproken over zijn persoonlijke problemen, met name dat hij vreest gedwongen gerekruteerd te worden door Al-Shabaab of door hen te worden gedood, dit via zijn oom die lid is van Al-Shabaab. Ook werd hij door Al-Shabaab lastig gevallen toen hij voetbal speelde met anderen, hun kleren werden verbrand en verzoeker werd geslagen. Hij heeft toen een nacht in de gevangenis doorgebracht. De oom gebood hem te stoppen met voetballen en in plaats daarvan 's avonds naar de les te gaan. Toen hij een les miste, kwam de oom bij hen thuis en verweet verzoekers oma dat ze onverantwoordelijk was en verzoekers vader dat hij steeds weg is en geen idee heeft wat de kinderen aan het doen zijn. Verzoekers oom zei hem dat hij mujahedien moest worden en dat zijn zus aan strijders zou uitgehuwelijkt worden (CGVS verzoeker, p. 7-8).

Deze verklaringen van verzoeker worden samengevat weergegeven in de bestreden beslissing: "*Je verklaart door Al Shabaab verboden te zijn te voetballen en hierom gestraft te zijn geweest. Jouw oom zou je eveneens gedwongen hebben zich bij Al Shabaab aan te sluiten en jouw zus S.(...) aan één van hun strijders willen uithuwelijken.*" Verzoeker kan dus niet voorhouden dat geen rekening werd gehouden met zijn verklaringen. Verzoeker beperkt zich tot te stellen dat deze verklaringen niet werden geanalyseerd, maar hij uit in het verzoekschrift geen concrete kritiek op het motief over deze verklaringen in de bestreden beslissing. De Raad sluit zich erbij aan dat gezien verzoekers vader niet aannemelijk heeft gemaakt recent afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco, een gebied waarover Al Shabaab de controle heeft, de vrees voor gedwongen rekrutering van verzoeker ondermijnd wordt. Hierboven onder punt 3.3.8.1. werd reeds vastgesteld dat de argumentatie dat verzoekers vader de recente afkomst van de familie uit Aqab Duco niet aannemelijk maakt, stand houdt.

Inzake het voorgelegde medisch attest wordt in de bestreden beslissing het volgende overwogen:

"Voor wat betreft het door jouw vader neergelegde attest van Fedasil d.d. 04 oktober 2022 – opgesteld door Dr. V.d.D. J. en met vermelding en vaststelling van bepaalde littekens op jouw lichaam -, kan er nog het volgende worden opgemerkt. Je geeft aan dat dit bewijsstukken zouden zijn om aan te tonen wat je daar zou hebben opgelopen door "hen", je zou daar toen immers (in de gevangenis) slagen hebben gekregen, ook

tijdens het voetbal zou je slagen op jouw hoofd hebben gekregen (cgvs p. 11). Er kan in dit kader nog worden opgemerkt dat een dergelijk attest geen sluitend bewijs kan vormen voor de oorzaak van jouw eventuele fysieke problemen, noch voor de omstandigheden waaruit deze eventuele problemen of klachten voortvloeien. Een arts kan enkel vaststellingen doen betreffende de fysieke toestand van een asielzoeker en kan zich -voor wat de fysieke klachten betreft- enkel baseren op de verklaringen van de persoon zelf. Dit door jou neergelegde attest is aldus geen bewijs van de door jou aangehaalde feiten van vervolging, die overigens zoals hiervoor vastgesteld, niet geloofwaardig worden geacht, omdat jouw vader en jijzelf jullie (recent en permanent) verblijf in Jowhar, Middle Shabelle, Somalië, de plaats waarmee de vervolgingsfeiten die je aanhaalt onlosmakelijk verbonden zijn, niet aannemelijk wisten te maken."

Het attest van 4 oktober 2022 van arts J. VdD stelt het volgende (administratief dossier, map 5 documenten, stuk 1):

"A l'examen clinique, je retrouve:

- une cicatrice avec 2 branches de 3 cm, formant un angle droit; au niveau de la région temporale G ; Cette cicatrice est compatible avec une lésion causée par un coup avec une crosse du fusil.*
- Une cicatrice rectiligne, de 9 cm sur 5 mm de large, s'étendant de façon verticale dans la région lombaire paravertébrale droite;*
- juste en -dessous, cicatrice du même aspect, de 3cm de long ;*
- dans la région lombaire paravertébrale G, une cicatrice longiligne verticale de 9 cm de long, sur 4 mm de large;*

Ces 3 dernières cicatrices sont compatibles avec des lésions causées par des coups de fouets."

« Bij het klinisch onderzoek stel ik vast:

- een litteken met 2 vertakkingen van 3 cm, die een rechte hoek vormen; ter hoogte van de temporale regio G. Dit litteken stemt overeen met een verwonding veroorzaakt door een slag met een geweerkolf.*
- een recht litteken van 9 cm op een breedte van 5 mm, dat zich verticaal uitstrekt in het rechter paravertebrale lumbale gebied;*
- precies daaronder, een litteken met hetzelfde voorkomen, 3 cm lang;*
- in het paravertebrale lumbale gebied G, een recht litteken van 9 cm lang en 4 mm breed;*

Deze 3 laatste littekens stemmen overeen met verwondingen veroorzaakt door zweepslagen." (eigen vertaling)

De beoordeling van de bewijswaarde van een attest betreft een feitelijke appreciatie die de Raad toekomt. Medische attesten kunnen niet als alleenstaand worden gezien binnen een verzoek om internationale bescherming. Ze maken deel uit van het geheel van de elementen die voorliggen ter beoordeling van de nood aan internationale bescherming en het gewicht dat hieraan wordt gegeven moet dan ook worden bepaald binnen dit geheel. Deze attesten moeten dus steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van verzoeker en de relevante landeninformatie, zoals gestipuleerd in artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet. Er wordt door de Raad niet getwijfeld aan de bewijskracht van dit medisch attest dat het bestaan van bepaalde fysieke letsels aantoonst. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan hierbij eventueel aangeven in welke mate deze bevindingen verenigbaar zijn met de beweringen van de patiënt. De arts baseert zich voor de oorzaak van de opgelopen verwondingen of mentale problemen op de verklaringen van de patiënt. Een dergelijk attest moet dan ook steeds worden beoordeeld in samenhang met de verklaringen van de verzoeker hierover. Eventuele vermoedens over de oorzaak van de letsels kunnen gebaseerd zijn op de verklaringen van verzoeker.

In dit medisch attest wordt vermeld dat de letsels overeenstemmen met littekens veroorzaakt door een geweerkolf en zweepslagen. Hiermee doet de arts echter geen uitspraak over enige graad van overeenstemming/verenigbaarheid tussen de medische vaststellingen, enerzijds, en de omstandigheden en gebeurtenissen die eraan ten grondslag zouden liggen, anderzijds.

De Raad meent dat het betreurenswaardig is dat verzoeker zulke littekens heeft, maar stelt vast dat dit geen afbreuk doet aan de vaststelling dat gezien verzoekers vader niet aannemelijk heeft gemaakt recent afkomstig te zijn uit het dorp Aqab Duco, een gebied waarover Al Shabaab de controle heeft, de vrees voor gedwongen rekrutering van verzoeker ondermijnd wordt.

Wanneer het beperkt gewicht en bewijswaarde van het medisch document wordt gezien in samenhang met verzoekers verklaringen, waaruit niet blijkt dat hij recent afkomstig is uit het dorp Aqab Duco, kan de Raad niet anders besluiten dan dat verzoeker in dit geval het bestaan niet aannemelijk maakt van een risico op mishandeling/problemen bij terugkeer naar Somalië.

Inzake de verwijzing naar rechtspraak van de Raad, wordt vastgesteld dat in de continentale rechtstraditie arresten geen precedentswaarde hebben.

3.3.8.3. Verzoeker doet aldus geen afbreuk doen aan de pertinente vaststelling dat hij ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.

Inzake het psychologisch attest van 17 april 2023 aangaande zijn vader dat verzoeker als stuk 3 bij het verzoekschrift voegt, wordt verwezen naar punt 3.3.8.1. van huidige arrest, waarin dit attest aan bod komt.

Met een aanvullende nota die ter zitting werd neergelegd, voegt verzoeker een kopie bij van een Italiaans identiteitsdocument afgeleverd op 28 december 2023, van een vrouw met de Italiaanse nationaliteit, geboren in Mogadishu, die zijn moeder zou zijn.

De naam van deze persoon, L.(...) M.(...) H.(...) en de geboortedatum stemmen overeen met de naam en geboortedatum die verzoekers vader had opgegeven als zijnde van zijn echtgenote (administratief dossier in de zaak van verzoekers vader nr. 315 340, verzoek 2, map 6, verklaring DVZ 26 februari 2021). Voor het overige legt verzoeker echter geen bewijs voor dat deze persoon zijn moeder is en de echtgenote van zijn vader zou zijn (of is geweest). Verzoekers vader is samen met zijn zes kinderen, waaronder verzoeker, naar België gekomen in oktober 2020. Deze persoon L.(...) M.(...) H.(...) heeft al sinds 2023 de Italiaanse nationaliteit. Verzoeker stelt dat zijn moeder werd teruggevonden via tracing van het Rode kruis maar legt hierover geen verdere informatie voor.

Nu verzoeker geen begin van bewijs voorlegt dat deze persoon zijn moeder is en de echtgenote van zijn vader zou zijn (of is geweest), kan het louter voorleggen van een kopie van een Italiaans verblijfsdocument van een dame met de Italiaanse nationaliteit, geboren in Mogadishu, geen aanleiding vormen tot een vernietiging van de bestreden beslissing zoals de raadsvrouw van verzoeker vraagt ter terechtzitting. De Raad meent dat dit niets wijzigt aan de vaststelling dat verzoekers vader niet aannemelijk wist te maken dat hij recent afkomstig is uit Acab Duqo, Jowhar, Middle Shabelle.

3.3.8.4. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

3.3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zelf werd gehoord op de zetel van het CGVS en dat ook zijn vader werd gehoord over de vrees in hoofde van zijn kinderen. Tijdens het persoonlijk onderhoud kreeg verzoeker de mogelijkheid zijn vluchtmotieven en nieuwe elementen uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en later zijn vader, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somali machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers en op alle dienstige stukken. Op basis van deze gegevens werd geconcludeerd dat verzoeker in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan, kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

3.3.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes oktober tweeduizend vijftientig door:

A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

M. DENYS,

De griffier,

griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET